

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **B. R., trvale bytom: A.**, adresa na doručovanie: P. proti žalovanému: **S. O. U. S., so sídlom: P.** IČO: X., o zaplatenie **81 071,63 eur**, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 9. októbra 2011, č. k. 20Cb/122/2002-217, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu **o d m i e t a** .
Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne ako súd prvého stupňa opravným uznesením zo dňa 09. 10. 2011, č. k. 20Cb/122/2002-217 opravil záhlavie uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 13. 06. 2011, č. k. 20Cb/122/2002-193 v časti označenia žalobcu a v časti označenia predmetu konania. V ostatnej časti zostalo predmetné uznesenie nedotknuté.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 13. 06. 2011, č. k. 20Cb/122/2002-193 uložil žalobcovi povinnosť doplniť v lehote 10 dní podanie zo dňa 23. 12. 2009 adresované Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, krajskému súdu postúpené dňa 09. 05. 2011, a to podľa pokynov súdu. Podaním, ktoré bolo krajskému súdu doručené 25. 07. 2011, žalobca požiadal o vykonanie opravy v záhlaví vyššie označeného uznesenia z dôvodu, že došlo k chybe v písaní v jeho označení ako podnikateľa, keďže v súčasnosti už nepodniká.

Súd prvého stupňa poukázal na ust. § 164 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) a uviedol, že pri vyhotovovaní uznesenia došlo k chybe v záhlaví, kde ako žalobca bol nesprávne označený podnikateľ B. R., bytom P., podnikajúci pod obchodným menom B.

R., stavebná činnosť s miestom podnikania A., IČO: X. Z výpisu zo živnostenského registra, týkajúceho sa žalobcu, mal súd za preukázané, že tento dňa 17. 03. 2008 ukončil podnikateľskú činnosť a v konaní už vystupuje ako fyzická osoba. Súd preto chybu odstránil vydaním opravného uznesenia, ktorým zároveň opravil aj predmet konania uvedením žalovaného nároku v platnej mene euro (pôvodne 2 442 364,-- Sk).

Žalobca proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie (č. l. 223), v ktorom vo veci konajúcej sudkyňi prvostupňového súdu vytkol procesné chyby. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 13. 06. 2011, č. k. 20Cb/122/2002-193, ktorým ho súd vyzval, aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia doplnil svoje podanie z 23. 12. 2009 a jednoznačne uviedol, či toto jeho podanie je dovolaním proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. 05. 2007, č. k. 2Obo/110/2007-149, alebo len vyjadrením k odpovedi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na jeho sťažnosť zo dňa 07. 12. 2009. Uviedol, že na výzvu Krajského súdu v Trenčíne z č. l. 193 reagoval, a to 16-stranovým podaním, ktoré osobne doručil priamo do podateľne Krajského súdu v Trenčíne dňa 25. 07. 2011.

Následne, dňa 15. 03. 2012 žalobca súdu prvého stupňa doručil ďalšie svoje podanie zo dňa 13. 02. 2012 s chronologickým prehľadom úkonov, vykonaných vo veci na Okresnom súde Žilina, Krajskom súde v Žiline, Krajskom súde v Trenčíne, Najvyššom súde Slovenskej republiky a Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky. Poukázal na konanie, vedené pôvodne na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 11 Cb 1717/96 o splnenie zmluvnej povinnosti, v ktorom účastníci konania vystupovali v opačnom procesnom postavení a ktoré sa skončilo zastavením konania na základe späťvzatia návrhu na začatie konania žalobcom (v tomto konaní vystupujúcim na strane žalovaného – pozn. súdu), a to uznesením Krajského súdu v Žiline z 29. 05. 1998, sp. zn. 20 Cob 394/97. Po tom, čo bolo toto konanie zastavené, podal žalobca žalobu o splnenie zmluvnej povinnosti opäť najskôr na Okresný súd Žilina, ktorý ju z dôvodu vecnej nepríslušnosti postúpil Krajskému súde v Žiline a ten Krajskému súde v Trenčíne, na ktorom je vec vedená pod sp. zn. 20Cb/122/2002. V tejto súvislosti žalobca namietol, že súd nesprávne posúdil jeho návrh, keď namiesto „žaloby o splnenie zmluvnej povinnosti“ koná o „žalobe o zaplatenie zmluvnej povinnosti“, konkrétne „o zaplatenie 2 442 364,-- Sk“. Vo veci konajúcej sudkyňi vytkol viaceré procesné pochybenia, jej rozhodnutia označil za nesprávne, neúplné a nezrozumiteľné, avšak vo vzťahu k odvolaním napadnutému uzneseniu nijako nešpecifikoval, v čom konkrétne pri vydaní tohto uznesenia

mal súd pochybit'. V tejto súvislosti len opakovane poukázal na predchádzajúce súdne rozhodnutie z 13. 06. 2011, č. k. 20Cb/122/2002-193, ktoré označil za zmätočné. Vyššie konštatované procesné pochybenia vidí žalobca nielen v doteraz vydaných uzneseniach Krajského súdu v Trenčíne, ale tieto vzhliadol aj v uzneseniach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z dôvodu ktorého navrhol obnovu celého súdneho konania.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 201, § 204 ods. 1 O. s. p.), postupujúc podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) najskôr skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa. Dospel k záveru, že odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, preto postupoval podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a odmietol ho.

Z napadnutého uznesenia je zrejmé, že súd týmto rozhodnutím opravil uznesenie súdu prvého stupňa z 13. 06. 2011, č. k. 20Cb/122/2002-193, týkajúce sa výzvy na odstránenie väd podania. Prvostupňový súd predmetným uznesením, aplikujúc postup podľa § 241 ods. 4 O. s. p., vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia uznesenia doplnil svoje podanie zo dňa 23. 12. 2009, adresované Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky a uviedol, či súd má toto jeho podanie považovať za dovolanie proti uzneseniu najvyššieho súdu z 31. 05. 2007, č. k. 2Obo/110/2007-149 alebo len za vyjadrenie k odpovedi najvyššieho súdu na jeho sťažnosť zo dňa 07. 12. 2009. V prípade, ak by išlo o dovolanie, žiadal ho prvostupňový súd o doplnenie v uznesení vyššespecifikovaných náležitostí dovolania, vrátane predloženia písomného plnomocenstva, ktorým žalobca splnomocňuje advokáta na zastupovanie v dovolacom konaní. Súd po odôvodnení uznesenia žalobcu poučil, že proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou Krajského súdu v Trenčíne k Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v dvoch vyhotoveniach. Súčasne ho poučil o náležitostiach odvolania v zmysle § 42 ods. 3 O. s. p. a § 205 ods. 1 O. s. p.

Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že proti uzneseniu z 13. 06. 2011, č. k. 20Cb/122/2002-193 podal žalobca odvolanie (č. l. 197), v ktorom namietol nesprávne označenie žalobcu v záhlaví predmetného uznesenia z titulu zániku jeho živnostenského oprávnenia. Súd, posúdiac predmetné podanie podľa jeho obsahu ako návrh na opravu

uznesenia, opravil namietané uznesenie postupom podľa § 164 O. s. p., a to v označení žalobcu a predmetu konania v záhlaví uznesenia.

Podľa § 241 ods. 4 O. s. p., súd prvého stupňa vyzve toho, kto podal dovolanie, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné dovolanie alebo dovolanie, ktoré neobsahuje náležitosti podľa odseku 1, v určenej lehote doplnil alebo opravil. Ak sa aj napriek výzve súdu v lehote desiatich dní dovolanie neopraví alebo nedoplní, predloží súd prvého stupňa dovolanie na rozhodnutie dovolaciemu súdu.

Podľa § 43 ods. 1 O. s. p., sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať. Ak ide o podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania, odošle súd uznesenie do 60 dní od doručenia takéhoto podania.

Podľa § 202 ods. 3 písm. l) O. s. p., odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa rozhodlo o podaní podľa § 43 ods. 1 alebo o odvolaní podľa § 209 ods. 1.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Z vyššie citovaných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku je nepochybné, že uznesením z 13. 06. 2011, č. k. 20Cb/122/2002-193 bola súdom prvého stupňa urobená výzva na doplnenie neúplného podania žalobcu zo dňa 23. 12. 2009 (č. l. 178), a to postupom podľa § 43 ods. 1 O. s. p. Výzva na odstránenie väd podania sa síce robí formou uznesenia, proti ktorému však odvolanie v zmysle § 202 ods. 3 písm. l) O. s. p. prípustné nie je. Preto pokiaľ súd žalobcu poučil o možnosti podať odvolanie, poučil ho nesprávne v rozpore so zákonom. V spornom prípade jednalo sa len o opravu výzvy, ktorá nie je rozhodnutím v zmysle ustanovenia § 201 O. s. p., ktoré by bolo možné napadnúť odvolaním. Podané odvolanie žalobcu je zo zákona neprípustné, z dôvodu ktorého odvolací súd odvolanie, smerujúce proti uzneseniu, ktorým sa rozhodlo o podaní podľa § 43 ods. 1 O. s. p. v spojení s opravným uznesením podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako neprípustné odmietol.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. Keďže žalovanému žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, odvolací súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 31. mája 2012

JUDr. Alena Priecelová, v . r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová